Η ΑΤΡΑΠΟΣ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ
ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΙ, 5 Μαρτίου 2005

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΙ και μιλώ από μέσα σας. Δεν μπορεί κάθε άνθρωπος να καταφέρει να βιώσει την εμπειρία της επικοινωνίας με τον ίδιο του τον ανώτερο εαυτό. Ταυτόχρονα όμως, πρόκειται για μία φυσική διαδικασία στην οποία μπορεί να συμμετέχει η πλειοψηφία των ανθρώπων που ζουν σήμερα στη γη.

Η εγκόσμια ζωή είναι πολύ πλούσια σε ερεθίσματα, που αν και δεν είναι αληθινά με την έννοια της ανώτερης πραγματικότητας, εντούτοις καταφέρνουν να αιχμαλωτίζουν την προσοχή των ανθρώπων σε μεγάλο βαθμό, αποσπώντας τους από αυτή την πραγματικότητα.

Ο στόχος που έρχεται σήμερα στο προσκήνιο είναι να αποκτήσετε την ευκαιρία να δείτε πίσω από το πέπλο και να διαπεράσετε την πυκνότητα του φυσικού κόσμου, ενώ ζείτε σε αυτόν τον κόσμο των ψευδαισθήσεων.

Χάρη στην νέα Επέμβαση μας δίδεται η ευκαιρία να διεξάγουμε διάλογο μεταξύ των δύο κόσμων. Ο διάλογος αυτός είναι ανοιχτός σε κάθε άνθρωπο που θέλει να προσπαθήσει , να πρσπαθησει αληθινά και όχι προσποιητά.

Η μεγαλύτερη δυσκολία είναι να υπερβεί κανείς τη δική του εξωτερική ψευδαισθητική συνείδηση, τα ψευδαισθητικά ενδύματα, να απαλλαγεί από τις υλικές σκέψεις και τα υλικά συναισθήματα, να ανυψώσει την συνείδησή του αρχικά στο ύψος του δικού του Χριστού Εαυτού, έπειτα στο ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΙ και μετά στο άπειρο.

Το δυσκολότερο βήμα, που θα έπρεπε να είναι και το πρώτο, είναι να πάρεις την απόφαση να ακολουθήσεις την Ατραπό με κάθε κόστος, και να το ακολουθείς καθημερινά. Η ψευδαίσθηση αυτού του κόσμου θα σου αποσπάσει την προσοχή από τη διαδρομή στην Ατραπό. Το κάθε βήμα μπορεί να γίνει αρκετά επώδυνο κάποιες φορές, σαν να περπατά κανείς πάνω σε σπασμένα γυαλιά ή σε μονοπάτι με διάσπαρτα ρόδα. Βαδίζεις ανυπόδητος και υποφέρεις από τους πόνους καθώς τα αγκάθια διαπερνούν τα πόδια σου.

Είναι ένα επώδυνο μονοπάτι. Όταν ένα παιδί έρχεται σε αυτόν τον κόσμο είναι μία εξαιρετικά δυσάρεστη εμπειρία γι' αυτόν/ αυτήν. Αφήνει την μήτρα της μητέρας του/ της για έναν άγνωστο κόσμο και πρέπει να επιβιώσει από το σοκ και τον αγώνα για την πρώτη ανάσα, από την άγνοια και το φως.

Το ίδιο συμβαίνει και όταν έρθει κανείς σε επαφή με το ανώτερο επίπεδο, πρόκειται επίσης για μία κατάσταση άγχους. Αρχίζεις να γνωρίζεις το άγνωστο κομμάτι του εαυτού σου. Είναι πολύ διαφορετικό από το εξωτερικό σου κομμάτι.

Παρόλα αυτά συνεχίζεις με κάθε κόστος, αψηφώντας τους πόνους και τις απώλειες που υφίστασαι κατά την πορεία σου στο Μονοπάτι. Χάνεις τους προηγούμενους φίλους σου, η επικοινωνία μαζί τους μοιάζει να είναι εντελώς επιφανειακή και στερημένη κάθε νοήματος. Χάνεις το ενδιαφέρον για τις παλιές σου ασχολίες. Σταδιακά συνειδητοποιείς ότι αυτός ο κόσμος είναι εντελώς ξένος για σένα. Οι δονήσεις σου διαφέρουν από αυτές του κόσμου τριγύρω σου τόσο πολύ, που νομίζεις ότι θα πέσεις από τον κόσμο αυτό. Το «εγώ» σου όμως δεν παραδίδεται έτσι εύκολα. Προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή σου σε ό,τι σε συνδέει με τον κόσμο αυτόν, κάτι που μόνο εσύ γνωρίζεις και που δεν κατάφερες ακόμη να αφήσεις πίσω σου.

Κάποιες φορές είναι επαίσχυντο να αναγνωρίσει κανείς αυτά που τον συνδέουν με τον κόσμο αυτό. Εντούτοις, είναι υπαρκτά, κάποια μέρα όμως θα πάψουν για πάντα να υπάρχουν. Είναι αρκετό να δείξεις φανερά την επιθυμία σου να απαλλαγείς από τις ατέλειες. Και συνέχισε στην Ατραπό σου.

Και τα αγκάθια των ρόδων τρυπούν τα πόδια σου ολοένα και πιο επώδυνα. Κάποιες φορές οι πόνοι είναι ανυπόφοροι. Δεν υπάρχει όμως τρόπος επιστροφής. Είναι επίπονο το μονοπάτι. Το άτομο που έχει δυνατό «εγώ» είναι πολύ απλά ανέτοιμο για αυτό το

Μονοπάτι. Και παρεκκλίνει από αυτό. Προτιμά να αναζητήσει την ηδονή.

Όσο περισσότερο αντιστέκεσαι όμως, τόσο πιο επώδυνη είναι η επιστροφή σου στην Ατραπό. Η αλήθεια είναι ότι είναι ΄μια πολύ δύσκολη Ατραπό. Ένας δρόμος καλυμμένος από ρόδα με αγκάθια.

Δεν γνωρίζω όμως άλλο δρόμο. Είναι ένας δρόμος θυσίας και κάθε βήμα πάνω του είναι δύσκολο. Δεν υπάρχει όμως κανένα άλλο δρομο.

Επομένως, το πρώτο βήμα είναι να δείξεις την επιθυμία σου να υπερβείς τον εαυτό σου.

Μόλις λάβεις αυτή την απόφαση, σίγουρα θα υπάρξει κάποιο κοντινό σε σένα πρόσωπο που θα σε βοηθήσει να προχωρήσεις παραπέρα και θα σου δώσει την απαραίτητη γνώση και κατανόηση που χρειάζεσαι.

Μετά από αυτή τη βοήθεια όμως πρέπει να πορευτείς ανεξάρτητος, χωρίς μάρτυρες. Έρχονται στιγμές που μένεις μόνος σου με τον εαυτό σου και το «εγώ» σου και τότε είναι που αρχίζει η σύγκρουση. Είναι ένας θανάσιμος αγώνας. Κάθε κομμάτι σου, αληθινό και μη, προσπαθεί να υπερισχύσει έναντι των άλλων.

Η κατάσταση αυτή απέχει πάρα πολύ από την ανάπαυση, την γαλήνη και την ανακούφιση. Για αυτό τον λόγο πολλοί άνθρωποι εγκαταλείπουν το Μονοπάτι, και αναζητούν ομάδες, μόδες και σέχτες που να προσφέρουν αυτό που νομίζουν οι ίδιοι ότι είναι γαλήνη, μελοδραματική αγάπη και επιδεικτική φροντίδα.

Πολλοί άνθρωποι εγκαταλείπουν το στρωμένο με ρόδα μονοπάτι για να βαδίσουν πάνω σε μαλακούς τάπητες. Δεκάδες ή και εκατοντάδες ενσαρκώσεις περνούν προτού αποφασίσουν να επανέλθουν στο Μονοπάτι των μυημένων. Ο Θεός δεν θέλει να κάνει κανέναν να βιαστεί.

Υπάρχει πάντοτε μία ευκαιρία να επιστρέψει κανείς στην Ατραπό. Κάποιες φορές όμως χρειάζεται ένα σημαντικό μήνυμα από τον ανώτερο εαυτό σου για να σε κάνει να αρχίσεις να σκέπτεσαι και να επιστρέψεις τελικά στην Ατραπό.

Όταν έρθει η στιγμή της σύγκρουσης με το μη πραγματικό σου κομμάτι, μοιάζει ουσιαστικά με αγώνα. Όλα σου τα σώματα γεμίζουν τραύματα. Πληγώνεις τον ίδιο σου τον εαυτό. Το μη πραγματικό σου κομμάτι δεν κατανοεί τι συμβαίνει. Νομίζεις ότι τρελαίνεσαι, ότι έχεις κάποια ανίατη ασθένεια. Είναι πραγματικά μία σκοτεινή νύχτα για το Πνεύμα. Είναι ένας πειρασμός μέσα στην έρημο. Και διαρκεί πολύ καιρό. Τα πάντα εξαρτώνται από την αντίσταση του «εγώ» σου.

Και όταν υπερβείς το «εγώ» σου και χτυπήσεις τον φρουρό στο κατώφλι, τον μη πραγματικό σου εαυτό δηλαδή, μεταβάλλεσαι σε ένα διαφορετικό άνθρωπο. Ναι, εξακολουθείς να φοράς ένα ανθρώπινο σώμα, συνεχίζεις να βρίσκεσαι στο υλικό επίπεδο, αλλά το μεγαλύτερο κομμάτι σου παραμένει σε μια άλλη πραγματικότητα. Γίνεσαι κάτοικος δύο κόσμων, μένοντας ταυτόχρονα επάνω και κάτω.

Γίνεσαι το σημείο όπου συγκλίνουν οι κόσμοι.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η πορεία σου στο Μονοπάτι τελειώνει, απλά αρχίζει τότε, επειδή γίνεσαι άξονας του κόσμου. Ένας άξονας, ένας στύλος που στηρίζει την επαφή μεταξύ των δύο κόσμων, περνά μέσα από σένα και βρίσκεται μέσα σου. Γίνεσαι κανάλι μέσω του οποίου το φως επανέρχεται στον ζοφερό κόσμο.

Και βεβαίως, ως άξονας, βιώνεις την μεγαλύτερη πίεση. Αισθάνεσαι σαν Τιτάνας που φέρει τον κόσμο στις πλάτες του.

Είναι μία αέναη υπέρβαση του εαυτού σου, μία συνεχής άρνηση από την πλευρά του μη πραγματικού εαυτού σου, καινούργια ξεκινήματα ξανά και ξανά και αδιάκοπη πίεση. Αυτός όμως είναι ο μόνος τρόπος να μεγαλώσεις. Και αυτό είναι που θέλει ο Θεός να κάνεις.

Και δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Εάν είσαι έτοιμος για τκν Ατραπό των μυήσεων, καταλαβαίνεις πολύ καλά περί τίνος πρόκειται. Εάν πάλι δεν είσαι έτοιμος για το Μονοπάτι, τίποτα από όσα μόλις διάβασες δεν βγάζουν νόημα.

Είναι σαν όλοι οι άνθρωποι να μοιάζουν μεταξύ τους. Καθένας βρίσκεται σε διαφορετικό στάδιο εξέλιξης. Τώρα όμως έχει έρθει η στιγμή που δίνεται σε πολλούς ανθρώπους η ευκαιρία να ακολουθήσουν το Μονοπάτι και να αρχίζουν να πορεύονται σε αυτό• και είναι τώρα πιο πραγματική από ποτέ, πιο πραγματική απ' ότι ήταν κυριολεκτικά ένα χρόνο πριν. Το Σύμπαν, μαζί με την ενέργειά του, συμβάλλει στην κίνηση αυτή.

Όσοι από εσάς καταλαβαίνετε τι ειπώθηκε σε αυτό το κείμενο, σας παρακαλώ, βρείτε χρόνο. Απομονωθείτε. Παραμείνετε μόνο με τον εαυτό σας. Συγκεντρωθείτε στην καρδιά σας και αναρωτηθείτε εάν είστε έτοιμοι να ακολουθήσετε την Ατραπό. Και εάν η καρδιά σας σας παρακινεί ότι είστε έτοιμοι, τότε πηγαίνετε. Κάθε πρωί όμως που ξυπνάτε και κάθε βράδυ πριν κοιμηθείτε, να θυμάστε την απόφαση που έχετε πάρει. Συνεχίστε την πορεία σας χωρίς να αποσπάστε από τα επώδυνα αγκάθια που τρυπούν τα πόδια σας και από οτιδήποτε μπορεί να σας συμβαίνει στον εξωτερικό κόσμο. Μην φοβάστε τίποτα. Γιατί τίποτα, ούτε οι προσβολές, ούτε οι απώλειες, ούτε οι έννοιες αυτού του κόσμου μπορούν να βλάψουν το αθάνατο κομμάτι σας.

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΙ, και είμαι πάντοτε μαζί σας στο Μονοπάτι.

Αγγελιοφόρος Τατιάνα Μικουσίνα